

U D S K R I F T A F D O M B O G E N
F O R
K Ø B E N H A V N S B Y R E T S A F D E L I N G F.

Den 25. maj 1994 blev i
sag nr. F 283/1993

mod

afsagt sålydende

D O M:

Under denne sag, hvor dommen i henhold til retsplejelovens § 366 a, stk. 2, affattes uden fuldstændig sagsfremstilling, har sagsøger, , påstået sagsøgte, dømt til at betale 41.278,11 kr. forrentet fra den 26. juni 1992 til betaling sker, med sædvanlig procesrente mod udlevering af 1 stk. pantebrev oprindelig stort 60.000 kr. med pant i ejendommen matr. nr. Hårlev by, Hårlev, beliggende , 4656 Hårlev med debitor Kn , boende .

Sagsøgte har principalt påstået frifindelses, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Sagsøgers krav er et erstatningskrav i anledning af, at sag-

søgte, som havde ovennævnte pantebrev, der tilhørte sagsøger, i depot og foretog opkrævning af terminsydelser, ikke underrettede sagsøger om, at sagsøgte i april 1989 havde fået oplyst, at den ene af pantebrevets to oprindelige debitorer i henhold til bodelingsoverenskomst fremover alene var adkomst-haver til ejendommen og alene hæftede for pantegælden.

Der er under domsforhandlingen afgivet forklaring af sagsøger

Sagen har været indbagt for Pengeinstitutankenævnet, der er truffet afgørelse ved kendelse af 19. februar 1993.

Sagsøger har gjort gældende, at sagsøgte har handlet ansvars-pådragende ved ikke at videregive meddelelse om, at en af debitorerne i henhold til bodelingsoverenskomst havde overtaget ejendommen. Sagsøger har gjort gældende, at sagsøgte burde have videregivet denne oplysning til sagsøger, uanset at det ikke fremgik af depotbestemmelserne. Sagsøger har henvist til, at en bodeling er en så væsentlig ændring af debtors økonomiske situation, at underretning burde være sket.

Sagsøger har endvidere gjort gældende, at selvom det fremgik af depotudskriften, der udsendes én gang årligt, at en debitor var udtrådt, er dette ikke en tilstrækkelig underretning til sagsøger, der ikke havde anledning til at hæfte sig herved. Sagsøger har endelig gjort gældende, at der årsagsforbindelse mellem sagsøgtes manglende underretning og sagsøgers tab efter at den pantsatte ejendom blev solgt på tvangsauktion, idet det efter sagsøgers forklaring må lægges til grund, at sagsøger ligesom den efterstillede panthaver ville have solgt pantebrevet efter debtorskiftet, såfremt sagsøger havde været bekendt hermed.

Sagsøgte har gjort gældende, at sagsøgte ikke har handlet ansvarspådragende ved at undlade at underrette sagsøger om meddelelsen om bodelingen. Sagsøgte har alene været forpligtet til at underrette sagsøger, i det omfang det fremgår af depot-

reglerne. I følge depotreglernes punkt 13, skal deponenten underrettes om indbetaling af ejerskifteafdrag, hvilket forekommer naturligt, idet ejerskifteafdrag indebærer nedsættelse af fremtidige pantebrevsydelser. Sagsøger har imidlertid i pantebrevet accepteret, at ejerskifteafdrag ikke skal betales ved overgang til ægtefælle og sagsøgte har herefter i følge depotbestemmelserne ikke været forpligtet til at underrette sagsøger om, at ejendommen var overgået til den ene ægtefælle.

Sagsøgte har endvidere gjort gældende, at det i henhold til Finansrådets udtalelse af 20. september 1993 må lægges til grund, at der ikke foreligger en kutyme for, at et pengeinstitut skal underrette deponenten i tilfælde som det foreliggende, og at sagsøgte ikke ud fra en deligenspligt burde have underrettet sagsøger om bodelingen. En underretningspligt ville forudsætte, at der forelå omstændigheder der tydede på, at sagsøgers interesser var i fare, hvilket ikke var tilfældet, da sagsøgte i 1989 modtog meddelelsen om bodelingen.

Sagsøgte har dernæst gjort gældende, at der ikke er grundlag for at antage, at sagsøger havde disponeret anderledes, hvis han i 1989 havde modtaget underretning om bodelingen. Sagsøger har ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at han ville have solgt pantebrevet, hvis han havde fået meddelelsen. Bodelingen berørte ikke ejendommens værdi eller pantebrevets prioritet. Det forhold at en efterstående panthaver har solgt pantebrevet er uden betydning, idet det ikke vides, hvorfor pantebrevet blev solgt. Sagsøgte har endvidere henvist til, at det fremgik af de årlige depotudskrifter, der udsendtes efter bodelingen, at der kun var en debitor.

Rettens bemærkninger:

Det fremgår af sagsøgtes depotbestemmelser punkt. 13, hvilke forpligtigelser sagsøgte påtager sig vedrørende pantebreve, der er i depot. Da der ifølge det deponerede pantebrev ikke skulle betales ejerskifteafdrag i forbindelse med overgang til ægtefælle, foreligger der ikke en situation, der særskilt er

nævnt i depotbestemmelserne, og sagsøgte har herefter ikke været forpligtet til at underrette sagsøger om, at den ene af de to debitorer ved bodelingen havde overtaget ejendommen og herefter hæftede alene for pantegælden. I henhold til Finansrådets responsum af 20. september 1993 lægges til grund, at der ikke kan påvises en sædvanlig pengeinstitutspraksis med hensyn til underretning af deponenten i sådanne tilfælde. Da der ikke i april 1989, da sagsøgte modtog meddelelsen om bodelingsoverenskomsten, forelå oplysninger, der gav grundlag for at antage, at pantebrevet ville blive misligholdt eller at pantsikkerheden var utilstrækkelig, finder retten ikke grundlag for at antage, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende ved at undlade at oplyse sagsøger om bodelingsoverenskomsten, og sagsøgte frifindes herefter for sagsøgers påstand.

T H I K E N D E S F O R R E T :

Sagsøgte, Unibank A/S, frifindes for den af sagsøger,
, nedlagte påstand.

Inden 14 dage fra dato betaler sagsøger 9.200 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte.


Anne Grete Stokholm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
KØBENHAVNS BYRETS JUDITSKONTOR, der
P. l. v.

25 MAJ 1994

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'G. Kraft', written in dark ink.

G. Kraft